3) Udgifter til syn og skøn.
4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.
5) Pålagte sagsomkostninger.
6) Udgifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en afgørelse i en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene.

Stk. 2. De godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med:
1) Tilkendte sagsomkostninger.
2) Offentlig retshjælp.
3) Afgiftstilsvar, der kan fradrages som indgående moms efter lov om merværdiafgift (momsloven).

§ 33 D. Godtgørelse ydes
1) ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten
2) ved klage til en told- og skatteregion, Told- og Skattestyrelsen eller Ligningsrådet over en afgørelse, som er truffet efter bemyndigelse fra skatteministeren
3) i forbindelse med en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse
4) i en sag vedrørende skatter eller afgifter for EF-Domstolen, hvor den godtgørelsesberettigede er part, og
5) i en klagesag, hvor den godtgørelsesberettigede er part, om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke klager til Told- og Skattestyrelsen i sager vedrørende told eller afgifter samt i sager om arbejdsgiverkontrol bortset fra hæftelsessager.

Stk. 3. Godtgørelse ydes endvidere ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2.

§ 33 E. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om kravene til dokumentation for betalingen af de godtgørelsesberettigede udgifter m.v.

§ 33 F. Skatteministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i de sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse.

§ 33 G. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33 H. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af et anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning. Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 18. januar 2000, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 105 af 14. februar 2000, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 7 Q, stk. 1, nr. 1,* ændres »Tilskud« til: »Godtgørelse«.

2. *§ 7 Q, stk. 1, nr. 2,* affattes således:

»2) Beløb, som betales til en godtgørelsesberettiget person efter skattestyrelseslovens kapitel 3 A til dækning af dennes udgifter til sagkyndig bistand m.v. Det gælder dog ikke, i det omfang beløbet med tillæg af omkostningsgodtgørelsen og andre godtgjorte udgifter overstiger personens samlede udgifter til sagkyndig bistand m.v. i sagen, eller i det omfang beløbet ikke må anses for ydet som følge af yderens retlige interesse i sagen.«

3. I *§ 7 Q* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Beløb, som er nævnt i stk. 1, nr. 2, kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst, medmindre yderen er en fond eller forening m.v., der efter lovgivningens almindelige regler